

Park Krajobrazowy Gór Słonnych

Data utworzenia		1992r.			
Podstawa prawna funkcjonowania		Rozp. Nr 19 Wojewody Krośnieńskiego z dnia 27 marca 1992 r. (Dz. U. Woj. Krośnieńskiego nr 7/92 poz. 53, z późniejszymi zmianami)			
Powierzchnia parku		56 032 ha			
Położenie administracyjne	powiat	bieszczadzki, leski, sanocki			
	gmina	Lesko, Olszanica, Sanok, Tyrawa Wołoska, Ustrzyki Dolne oraz Sanok miasto			
Położenie wg ALP		Bircza, Brzegi Dolne, Brzozów, Lesko			
Struktura użytkowania		lasy:..... ok. 35490 ha wody:..... ok. 503 ha inne:..... ok. 4468 ha użytki rolne..... ok. 15557 ha w tym: grunty orne:..... ok. 7958 ha trwałe łąki i sady:..... ok. 1106 ha pastwiska:..... ok. 6450 ha			
Formy ochrony przyrody	Rezerваты przyrody (rok, powierzchnia, przedmiot ochrony)	<i>Buczyna w Wańkowej</i>	2000r	98,68 ha	Naturalne zbiorowiska, osobliwości dendrologiczne
		<i>Chwaniów</i>	1996r	354,47 ha	Naturalne zbiorowisko buczyny karpackiej
		<i>Cisy w Sereńnicy</i>	2002r	14,48 ha	Naturalne stanowisko cisa pospolitego
		<i>Dyrbek</i>	1996r	130,88 ha	Wielopiętrowy las mieszany
		<i>Góra Sobień</i>	1970r	5,34 ha	Grąd lipowo-grabowy, buczyna karpacka, ruiny zamku
		<i>Nad Trzciancem</i>	2000r	182,13 ha	Naturalne zbiorowisko buczyny karpackiej
		<i>Na Opalonym</i>	1996r	216,54 ha	Naturalne zbiorowisko buczyny karpackiej
		<i>Na Oratyku</i>	2000r	233,15 ha	Przejsciowa forma buczyny karpackiej
		<i>Polanki</i>	1996r	191,94 ha	Naturalne zbiorowisko buczyny karpackiej
		Pomniki przyrody	48 obiektów (w tym 3 przyr. nieożywionej)		
	Stanowiska dokumentacyjne	1 stanowisko (+ jedno w trakcie nabierania mocy prawnej)			
	Użytki ekologiczne	96 użytków, połączonych w 12 zespołów			
Wartości przyrodniczo – krajobrazowe, kulturowe		<p>Park Krajobrazowy Gór Słonnych obejmuje północne fragmenty Gór Sanocko-Turczańskich przechodzących w Pogórze Przemyskie. Grzbiety górskie (najwyższy Dił 721 m npm.) ułożone są z kierunku północnego zachodu na południowy wschód. Przez południowo-wschodnią część Parku przechodzi granica głównego europejskiego działu wód, oddzielającego zlewiska Morza Czarnego i Bałtyku. Osobliwością Parku są liczne słone źródła oraz złoża roponośne. Park w 73 % pokryty jest lasami, które cechuje piętrowość. Roslinność powyżej 500 m npm tworzy regiel dolny z lasami jodłowo-bukowymi i bukowymi, do 500 m npm – pogórze z grądem wschodniokarpackim, zaś w dolinach rzek występują zarośla wiklinowe i nadrzeczna olszynka karpacka. Park cechuje duże bogactwo florystyczne i faunistyczne. W Parku urządzone są trzy ścieżki dydaktyczno-przyrodnicze. W Parku zachowało się wiele zabytków budownictwa sakralnego, szczególnie obrządków wschodnich.</p>			

ZPKwPrzemysłu styczeń 2006

